

- sellaiset vaatimukset määrittelevien liiteluetteloiden laatimisesta, jotka koristekasvien ja niiden lisäaineiston on neuvoston direktiivin 91/682/ETY 4 artiklan mukaisesti täytettävä, 23 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/49/ETY eikä
- sellaiset vaatimukset, jotka vihannesten lisä- ja taimiaineiston, siemeniä lukuun ottamatta, on neuvoston direktiivin 92/33/ETY mukaisesti täytettävä, määrittelevien liiteluetteloiden laatimisesta 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/61/ETY

mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin 93/48/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan, direktiivin 93/49/ETY 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan ja direktiivin 93/61/ETY 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 197, 6.7.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

16 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa C-145/96 (Finanzgericht Rheinland-Pfalz, Neustadt an der Weinstraße, esittämä ennakkoratkaisupyyntö),
Bernd von Hoffmann vastaan Finanzamt Trier (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kolmannen luetelmakohdan tulkinta — Välimiespalvelut — Palvelujen suorituspaikka)

(97/C 331/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-145/96, jonka Finanzgericht Rheinland-Pfalz, Neustadt an der Weinstrasse (Saksa), on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bernd von Hoffmann vastaan Finanzamt Trier ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kolmannen luetelmakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit C. N. Kakouris (esittelevä tuomari), G. Hirsch, H. Ragnemalm ja R.

Schintgen, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 16.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kolmatta luetelmakohtaa on tulkittava siten, että välimiehen suoritus eivät kuulu sen soveltamisalaan.

(¹) EYVL C 197, 6.7.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

17 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa C-322/95 (Pretura circondariale di Roman esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Emanuele Iurlaro vastaan Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (¹)

(Asetukset (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 — Työkyvyttömyysetuudet — Oikeuden saaminen — Viitekausi — Toisessa jäsenvaltiossa täytettyjen työttömyyskausien huomioon ottaminen)

(97/C 331/08)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-322/95, jonka Pretura circondariale di Roma on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Emanuele Iurlaro vastaan Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2) 9 a artiklan, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, 22.8.1983, s. 6) ja tämän jälkeen muutettuna 18 päivänä heinäkuuta 1989 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2332/89 (EYVL L 224, 2.8.1989, s. 1), sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 (EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1) 15 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna edellä mainitulla asetuksella (ETY) N:o 2001/83, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Sevón, D. A. O. Edward, P. Jann ja M. Wathelet, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 17.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Perustamissopimuksen 48—51 artiklaa, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 9 a artiklaa, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 ja tämän jälkeen muutettuna 18 päivänä heinäkuuta 1989 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2332/89, sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 547/72 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohtaa, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 2001/83, on tulkittava siten, että kun jäsenvaltio määrittää työkyvyttömyysetuuden saamiseksi vaadittavaa vähimmäisvakuutusaikaa koskevaa edellytystä, sen ei ole näiden säännösten mukaan pidennettävä laissa säädettyä viitekautta sellaisella kaudella, joka vastaa asianomaisen täyttämää työttömyyskausia toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan silloin, kun tässä jäsenvaltiossa, toisin kuin ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa, hyväksytään tällainen pidentäminen työttömyyskausien täytyttyä kyseisen maan alueella. Perustamissopimuksen 48—51 artiklan vastaista ei ole myöskään se, että laskettaessa työkyvyttömyysetuuden myöntämiseksi edellytettyä vähimmäisvakuutusaikaa jäsenvaltion lainsäädännössä kielletään ottamasta huomioon sellaisia työttömyysvakuutuskausia, jotka on täytetty toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vakuutustapahtuman ilmenemistä edeltävän tietyn ajanjakson aikana, laajemmin kuin niitä vakuutuskausia, jotka otetaan ensimmäisen jäsenvaltion lainsäädännössä huomioon tämän saman ajanjakson aikana.

(¹) EYVL C 351, 30.12.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

17 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa C-347/95 (Supremo Tribunal Administrativo esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Fazenda Pública vastaan União das Cooperativas Abastecedoras de Leite de Lisboa, UCRL (UCAL) (¹)

(Maitotuotteiden kansallinen myyntivero — Vaikutukseltaan vastaava maksu — Sisäiset maksut — Liikevaihtovero)

(97/C 331/09)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-347/95, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) on saattanut EY:n perustamissopimuksen

177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Fazenda Pública vastaan União das Cooperativas Abastecedoras de Leite de Lisboa, UCRL (UCAL) ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 9, 12, ja 95 artiklan ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1) 33 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida sekä tuomarit L. Sevón, D. A. O. Edward, P. Jann ja M. Wathelet (esittelevä tuomari), julkisasiamies: G. Tesouro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1. a) Vero tai maksu, joka kannetaan erotuksetta kotimaisista ja tuoduista tuotteista, on EY:n perustamissopimuksen 9 ja 12 artiklassa kielletty tullia vaikutukseltaan vastaava maksu, jos siitä saatava tulo on osoitettu sellaisen toiminnan rahoittamiseen, josta hyötyvät vain kotimaiset verotetut tuotteet ja jos maksutulojen käytöstä saaduilla eduilla korvataan täysimääräisesti tuotteille koitunut verorasitus; jos eduilla korvataan vain osa kotimaisten tuotteiden verorasituksesta, vero on perustamissopimuksen 95 artiklassa kielletty syrjivä sisäinen maksu ja siitä on tehtävä toiminnasta saatuja etuja vastaava suhteellinen vähennys.
- b) Silloin kun sekä kotimaiset että tuodut tuotteet hyötyvät verotuloilla rahoitetusta toiminnasta, mutta kotimaisten tuotteiden osalle koituu suhteessa suurempi hyöty, kyseinen vero on vaikutukseltaan tullia vastaava maksu tai syrjivä sisäinen maksu sen mukaan, korvaako saatu etu kotimaisten tuotteiden verorasituksen kokonaisuudessaan vai vaan osittain.
2. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on selvittää, miten kyseiset maksuvelvoitteet on oikeudellisesti määriteltävä. Tässä yhteydessä kansallinen tuomioistuin tutkii,
 - a) onko kaikki kyseiset verotulot osoitettu pelkästään verotettavien tuotteiden jäsenvaltioiden välisen kaupan säätelyyn;
 - b) onko pysyvien rakenteiden luominen alan taloudellisten toimijoiden etujärjestöjen toiminnalle ja ohjelmien sekä suunnitelmien laatiminen kansallisten ja yhteisön tukijärjestelmien ja taloudellisten ja verotuksellisten kannustimien käyttämiseksi maatalouselintarviketeollisuudessa ja -kaupassa sellaista, että tästä toiminnasta on hyötyä vain kotimaiselle tuotannolle tai sellaista, että kotimainen tuotanto saa siitä suhteessa suuremman hyödyn kuin tuodut tuotteet.